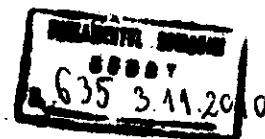

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea art. 43 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura*”, inițiată de domnii deputați Constantin Chirilă și Valeriu Tabără – PD-L (Bp. 423/2010).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 43 alin. (3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, cu modificările și completările ulterioare*, acesta urmând să aibă următorul cuprins:

„(3) Prin derogare de la prevederile art. 81 alin. (1) și (3) din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, folosirea apei pentru activitatea de acvacultură în amenajările piscicole se face cu titlu gratuit, cu condiția respectării normelor de calitate impuse de autoritatea publică centrală care răspunde de protecția mediului”.

Potrivit Expunerii de motive, soluția legislativă este necesară „având în vedere criza financiară și economică, care a cuprins și sectorul piscicol, precum și împovărarea pescarilor cu multe taxe și impozite, pentru stimularea activității de acvacultura și piscicultură”.

II. Observații

1. Trebuie menționat faptul că Administrația Națională „Apele Române” este o instituție publică care administrează domeniul public al statului și aplică *principiul recuperării costurilor* înglobate în resursa de apă, inclusiv din punct de vedere al mediului, pentru activitățile desfășurate în legătură cu această resursă.

Mecanismul economic specific domeniului gospodăririi apelor se bazează pe *principiile „recuperării costurilor serviciilor de apă”, „beneficiarul plătește”, „poluatorul plătește”* și este în concordanță cu prevederile *Directivei-Cadru a Apei 60/2000/EC* a Uniunii Europene. În acest context, plata contribuției este obligatorie pentru toate folosințele de apă.

Costurile cu utilizarea apei de către fermele piscicole sunt mici în raport cu celelalte costuri înregistrate pentru desfășurarea acestei activități, chiar dacă acvacultura reprezintă o activitate care implică utilizarea unor cantități importante de apă, precum și măsuri de strictă monitorizare pentru protecția calității apelor. Menționăm că au fost deja acordate anumite facilități producătorilor din acvacultură, deoarece nivelul contribuției pentru utilizarea resurselor de apă în acvacultură, stabilit prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”, cu modificările și completările ulterioare*, este de 3,06 lei/1000 mc, și nu de 44,74 lei/1000 mc cât era propus. Această contribuție stabilită este mai mică decât contribuțiile celorlalți operatori din alte domenii.

Conform art. 9 din *Directiva-Cadru a Apei 60/2000/EC*, statele membre trebuie să aplice, la toate activitățile ce utilizează resursa de apă, principiul recuperării costurilor în domeniul apelor, iar, în acest moment, România a raportat, prin planurile de management bazinal transmise Comisiei Europene, aplicarea acestui principiu.

Soluția legislativă de a utiliza resursa de apă cu titlu gratuit, prin derogare de la prevederile *Legii apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare*, este o excepție de la acest principiu și necesită, conform art. 12 din *Directiva-Cadru a Apei 60/2000/EC*, obținerea acordului Uniunii Europene, iar pentru acest lucru inițiatorii ar fi trebuit să justifice solicitarea.

2. Propunerea legislativă introduce derogări de la prevederile legislației în vigoare pentru agenții economici din domeniul pisciculturii. Acceptarea acestor derogări ar duce la obținerea preferențială de gratuități pentru unii și la realizarea unui sistem non-concurențial.

Totodată, considerăm că, prin promovarea acestei inițiative legislative, s-ar crea un precedent și, drept urmare, vor fi solicitări de acordare a unor facilități din partea altor „producători”, fapt ce ar putea genera nerespectarea legislației naționale pusă în acord cu cea comunitară.

3. Pe de altă parte, semnalăm faptul că, în forma sa actuală, art. 43 alin. (3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008* stabilește că „Folosirea apei pentru activitatea de acvacultură în amenajările piscicole se face în condițiile legislației în domeniul apei”.

Din interpretarea textului legal menționat anterior, rezultă faptul că, pentru folosirea apei în activitatea de acvacultură trebuie respectate toate condițiile impuse de *Legea nr. 107/1996*, sub acest aspect.

Însă, din redactarea actuală a textului propus pentru art. 43 alin. (3) rezidă faptul că folosirea apei pentru activitatea de acvacultură în amenajările piscicole, dincolo de faptul că se va face cu titlu gratuit, se va realiza cu respectarea exclusivă a normelor de calitate impuse de autoritatea publică centrală care răspunde de protecția mediului, fără a fi avute în vedere celelalte condiții impuse de legislația în domeniul apei.

4. În ceea ce privește *Expunerea de motive*, apreciem că aceasta nu a fost elaborată cu respectarea cerințelor prevăzute de art. 31 din

Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată.

Astfel, instrumentul de prezentare și motivare este insuficient motivat în legătură cu impactul socio-economic, cu efectele asupra mediului macroeconomic, de afaceri, social, inclusiv evaluarea costurilor și beneficiilor, consultările derulate în vederea elaborării propunerii legislative, organizațiile și specialiștii consultați, esența recomandărilor primite, precum și măsurile de implementare – modificările instituționale și funcționale la nivelul administrației publice centrale și locale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator Mircea Dan GEOANĂ

Președintele Senatului